

عنوان مقاله:

بررسی الگوی فضایی آسیب‌پذیری شهرها از زلزله و پیشنهاد الگوی بهینه (نمونه موردی: شهر کرمانشاه)

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سهراب امیریان - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

چکیده حوادث طبیعی بیش از پیش سکونتگاه‌های انسانی به‌ویژه شهرهای بزرگ را با خطر بحران روبرو ساخته است. از یک سو، رشد شتابان شهرنشینی سبب بارگذاری و تراکم بیش از اندازه جمعیت، دارایی‌ها، تأسیسات زیربنایی، منابع تولیدی و خدماتی در شهرها شده و از سوی دیگر، عدم رعایت ظرفیت‌ها و استانداردها در ساخت‌وسازها و در برنامه‌ریزی و طراحی شهری باعث آسیب‌پذیر شدن شهرها شده است. از این رو، این پژوهش به مطالعه الگوی فضایی آسیب‌پذیری شهرها در زمان زلزله و ارائه الگوی بهینه در شهر کرمانشاه پرداخته است. روش پژوهش ترکیبی از روش‌های توصیفی و تحلیلی و نوع آن کاربردی است. اطلاعات مورد نیاز این پژوهش از طریق نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن، طرح‌های جامع و تفصیلی شهر کرمانشاه و همچنین استفاده از اسناد، مجله‌ها و کتاب‌های مرتبط با موضوع به‌دست آمده است. جهت تحلیل داده‌ها از نرم افزارهای AutoCAD، ArcGIS، Super Decisions و از مدل ANP که مدلی مناسب جهت پهنه‌بندی آسیب‌پذیری در مناطق شهری می‌باشد، استفاده شده است. نتایج این پژوهش معلوم کرد که مناطق مختلف شهر کرمانشاه به‌ویژه بخش‌های شمالی و جنوبی آن از لحاظ آسیب‌پذیری وضعیت مناسبی ندارند. بنابراین، نتایج این مطالعه می‌تواند به مدیریت بحران به‌ویژه جهت خدمات امداد و نجات و برنامه‌ریزان و طراحان شهری برای درک و اولویت‌بندی مسائل شهری و به‌ویژه ساماندهی بافت‌های فرسوده شهر و یافتن راه‌حلهایی برای رفع مشکلات کمک نماید.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: الگوی فضایی آسیب‌پذیری، زلزله، مدل‌سازی، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165336>

